

КОРОЛІВСЬКИЙ ШЛЯХ ЄВРОПИ

Вже декілька років Європейський інформаційно-культурний центр вивчає матеріали про найдавніший і найдовший сухопутний шлях, який зв'язує Схід і Захід Європи. Дорога довжиною 4500 км мала частково давньоримське походження і тісно переплетена з ві-

домими історичними подіями. Маршрут цей пролягав від Києва до Парижа і проходив також через Броди. В давнину деякі його ділянки називали Королівською дорогою (VIA REGIA) і вона належала до найважливіших європейських шляхів сполучення.

Схід і Захід набули зовсім іншого звучання. За десятиліття післявоєнного поділу Європи Королівську дорогу забули. А на символи шляху, який сполучав європейські країни, було накладено табу.

Існують свідчення, що в Польщі і в Україні дорога розгалужувалася. Через Радом і Люблін пролягала північна гілка на Володимир-Волинський. У Рівному північний маршрут з'єднувався з головним - південним (Жешув, Пшемишль, Львів, Броди, можливо через Почаїв) і вже через Житомир вів на Київ.

Політичні відносини, які існували між європейськими державами з раннього Середньовіччя, торгівля, яка з X століття швидко набирала темпи, безкінечні хрестові походи, боротьба за владу і сфери впливу - все це надавало великого значення цьому маршруту протягом століть. Особливо слід звернути увагу на польський і український відрізок цього шляху, не тільки тому, що тут велике значення мають такі центри як Вроцлав, Краків, Львів і Київ, але й через тисячолітню історію народів, які населяють ці регіони, події, що відбувалися тут і довкола Королівської дороги.

Так склалося, що історія старої VIA REGIA, як і історія багатьох таких доріг, була тісно пов'язана з військовими діями. За

іронією долі, наполеонівська армія, яка йшла в Іспанію, Росію і з Росії саме цим маршрутом, вписала останній аккорд у тисячолітню партитуру дороги.

З часу виникнення у 1835 році залізниці, звичайні сухопутні шляхи почали втрачати своє значення. Очевидними були переваги швидкості під час пересування на далекі відстані і нові зручності у перевезенні вантажів. Лише винайдення автомобіля спонукало знову звернути увагу

на стан звичних доріг. Будівництво нової Королівської дороги, яка у Франції, Німеччині, Польщі стала називатися автомагістраллю, автобаном чи швидкісною трасою №4, почалося в кінці 1930-х років, тобто через століття після виникнення залізниці.

На жаль, як і в давнину, у 30-ті роки дорога стала заручницею військових дій. А після закінчення війни дорога була відмічена печаткою нового протистояння - поділом континенту на два ворогуючих табори.

Європейські стосунки в останні роки поглибили і прискорили процеси інтеграції ЄС. Зміна політичного клімату, розширення торгівлі, ріст транзиту впливає і на розвиток шляхів сполучення. Нині ця дорога повертається до нас як дорога, що з давніх часів з'єднувала Схід і Захід континенту.

У 2002 році на конференції «VIA REGIA, Високий шлях - Королівська дорога Європи», яка проходила в Гроссенхайні, була створена ініціативна група, яка поставила собі за мету сприяти тому, щоби цей маршрут став дорогою європейської культури.

Саме з цією метою нещодавно у Бродях побувала німецька делегація у складі голови Європейського інформаційно-культурного центру в Тюрингії Юргена Фішера, Еріки Штеффлер і Кароліни Фішер. Під час зустрічі з головою Бродівської райдержадміністрації Олегом Панькевичем гості цікавилися чи є інтерес

